

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/758/2015
Identifikačné číslo spisu:	1213240731
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Marián Sluk
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1213240731.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sluka, PhD. a členov senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a JUDr. Heleny Haukvitzovej, v spore žalobcu T. J., bývajúcemu v X., zastúpenému JUDr. Annou Čvirkovou, advokátkou, so sídlom v Poprade, Levočská 866, proti žalovanému D.I.SEVEN, a.s., so sídlom v Bratislave, Miletičova 14, IČO: 35799161, zastúpenému JUDr. Jánom Polomským, advokátom so sídlom v Bratislave, Miletičova 21, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 17Cpr/3/2014, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 14. januára 2015 sp.zn. 4 CoPr/5/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo 14. januára 2015 sp.zn. 4 CoPr/5/2014 potvrdil rozsudok Okresného súdu Poprad z 30. apríla 2014 č.k. 17Cpr/3/2014-93, ktorým bola zamietnutá žaloba o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a zároveň uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením jeho rozsudku (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Žalobcom namietané nesprávne skutkové zistenia rozhodné pre správne právne posúdenie veci neboli pre vec samú opodstatnené. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s dôvodom skončenia pracovného pomeru uvedenom v liste žalovaného z 22. júla 2013, správne posúdil zákonné náležitosti okamžitého skončenia pracovného pomeru vyplývajúce z ustanovení § 68 ods. 1, 2, § 70 Zákonníka práce účinného k 22. júlu 2013. V danom prípade bol dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru jednoznačne formulovaný - ako nesplnenie zákonnej povinnosti vyplývajúcej žalobcovi z osobitného právneho predpisu, t.j. zákona č. 473/2005 Z.z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti v znení neskorších predpisov spočívajúci v nepredložení zákonom požadovaných dokladov, najmä odmietnutie predložiť doklady a dokumenty preukázania spôsobilosti pre výkon služby. Žalobca mal vedomosť o uvedenej povinnosti

vyplývajúcej z pracovnej zmluvy, osobitného predpisu i organizačnej smernice prijatej zamestnávateľom v súlade so Zákonníkom práce (§ 84), na splnenie ktorej bol s časovým predstihom žalovaným vyzvaný. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá § 157 ods. 2 O.s.p.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu žalobca podal 15. mája 2015 dovolanie dôvodiac, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v dôsledku rozhodnutí súdov nižšej inštancie. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. Zároveň požiadal o priznanie náhrady trov konania vrátane trov dovolacieho konania. Odňatie možnosti konať pred súdom videl v tom, že súd neprejednal žalobu z dôvodov, z ktorých sa žalobca prejednávania žaloby a vydania rozhodnutí domáhal. Tiež namietal porušenie práva na súdnu ochranu, ktorú videl v riadnom neodôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie a v ich nepreskúmateľnosti. Súdom vyčítal, že nevyhodnotili správne intenzitu porušenia pracovnej disciplíny v závislosti od konkrétnych okolností prípadu.

3. Žalovaný k dovolaniu uviedol, že súd prvej inštancie i odvolací súd rozhodli správne, keď žalobu zamietli, lebo jej podanie bolo nedôvodné. Súdym dospeli k správnym skutkovým aj právnym záverom, že okamžité skončenie pracovného pomeru obsahovalo všetky zákonom požadované náležitosti a to, že bolo vykonané písomne, doručené žalobcovi, dôvod bol zákonný a skutkovo vymedzený tak, že nebolo možné ho zameniť s iným dôvodom a v dôsledku toho mali za to, že nedošlo k žiadnemu porušeniu práv žalobcu.

4. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý zopakoval skutočnosti skôr obsiahnuté v podanom odvolaní a dovolaní.

5. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

7. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že dovolaním je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený a nejde o rozsudok, ktorý by mal znaky uvedené v ustanoveniach § 238 ods. 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku, zákona č. 99/1963 Zb. účinného do 30. júna 2016 [dovolací súd prípustnosť a náležitosti dovolania posudzoval podľa tohto poriadku]. Dovolanie by bolo prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu prechádzalo malo niektorú z väd (tzv. zmätočností) uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ uvedeného poriadku. Takú vadu konania ale dovolací súd nezistil.

8. Účinky prípustného dovolania žalobcu dopadajú do sféry konania a rozhodovania odvolacieho súdu, ktoré sa spájajú s tzv. vadou zmätočnosti, tzv. inou vadou konania a právnym posúdením veci.

9. Pokiaľ dovolateľ vidí vadu zmätočnosti v tom, že rozhodnutím súdom nižšej inštancie mu bola odopretá možnosť konať pred súdom v dôsledku toho, že súdy neprikladali taký právny význam tvrdeným okolnostiam (ohľadom preradenia žalobcu na iné miesto výkonu práce, bránením mu vo vstupe do objektu Whirpool Slovakia spol. s r.o. v Poprade a nepredložením požadovaných dokladov), aký im pripisoval žalobca, je potrebné poznamenať, že z obsahu nezmenenej žaloby doručenej súdu 6. septembra 2013 bez pochybností vyplýva, že žalobca sa touto domáhal vyslovenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru vykonaného listom žalovaného z 22. júla 2013. Jediným dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru bolo porušenie pracovnej disciplíny pre nesplnenie si zákonnej povinnosti vyplývajúcej žalobcovi z osobitného predpisu, t.j. zákona č. 473/2005 Z.z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti v znení neskorších predpisov spočívajúcej v nepredložení zákonom požadovaných dokladov. Žalobca nepoprel nesplnenie uvedenej povinnosti. Poukazoval na okolnosti predchádzajúce okamžitému skončeniu pracovného pomeru, ktoré podľa jeho názoru eliminovali opodstatnenosť (účelnosť) splnenia takejto povinnosti. Súdym pri posudzovaní otázky (ne)platnosti posudzovaného pracovnoprávneho úkonu vyslovili názor, že žalobcom uvádzané okolnosti

nemali právny dopad na ich záver ohľadom platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru. Dovolací súd v spojitosti s touto námietkou dovolateľa vadu zmätočnosti nezistil, t.j. aby súdy svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil dovolateľovi uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces alebo práva na súdnu ochranu. Zo strany súdov išlo v tejto súvislosti o vyjadrenie ich právneho názoru na vec, ktorý bol odlišný od názoru, ktorý v spore zastával žalobca, čo však nezakladá porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu (obdobne napr. I. ÚS 50/2004). Právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov je v konštantnej judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie, o taký prípad ale v danej veci nešlo, zároveň je ale zhodne zastávaný názor, že prípadné nesprávne právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov nezakladá procesnú vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. (viď R 54/2012 a tiež niektoré ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napríklad vo veciach sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, sp.zn. 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 49/2012, 7 Cdo 212/2013).

10. Dovolateľ v súvislosti s tvrdením procesnej vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. namieta, že rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu sú neodôvodnené, nepreskúmateľné.

11. Na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“. Toto stanovisko bolo uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016. Obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

12. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalobcu smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné a treba ho odmietnuť podľa § 447 písm. c/ CSP.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.